

BAZA DANYCH INCYDENTÓW HYARI-HATTO

Materiał został przygotowany w ramach projektu *"Ministerstwa Uczące się"*.
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Istotą praktyki jest stworzenie bazy danych i regularne rejestrowanie incydentów, których finalną konsekwencją mógłby być poważny wypadek lub problem.

Do gromadzenia incydentów zobowiązani są wszyscy pracownicy, departamenty, wydziały oraz lokalne oddziały organizacji. Informacja na temat incyduentu w formie raportu wysyłana jest do departamentu odpowiedzialnego za planowanie i wdrażanie polityk publicznych. Departament ma za zadanie, po pierwsze, zarejestrować incydent w bazie danych wraz ze wszystkimi informacjami na temat jego okoliczności, po drugie, zapewnić informację zwrotną w postaci wytycznych na temat zarządzania ryzykiem związanym z incyduentem lub odpowiednich kroków szkoleniowych. Ostatnim krokiem procedury jest raport uzupełniający obejmujący inne przypadki wystąpienia incyduentu oraz podjęte środki zapobiegawcze.

Kluczowe dla powodzenia praktyki jest jak najszersze gromadzenie danych o incyduentach oraz jednolita forma ich rejestracji ułatwiająca analizę i porównywanie.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka dotyczy Infrastruktury oraz Procedur i Zwyczajów.

Praktyka wpływa na Wiedzę i Refleksję.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka może być wdrażana na poziomie departamentu, jednak docelowo powinna stać się praktyką systemową ze względu na korzyści skali oraz potencjalnie wszechstronnie przydatny charakter zgromadzonej wiedzy.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

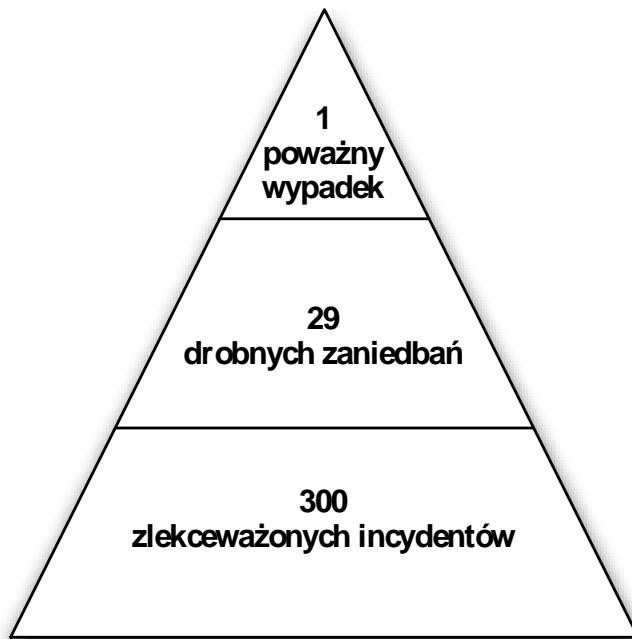
Praktyka oryginalnie wywodzi się z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy, a konkretnie z tzw. prawa Heinricha, głoszącego, że na każdy 1 poważny wypadek składa się 29 zaniedbań, na które z kolei składa się 300 drobnych incyduentów, które zostały zlekceważone. W japońskiej administracji centralnej praktyka wykorzystywana jest przez Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa i Łowisk do zarządzania ryzykiem w dziedzinie bezpieczeństwa żywności. Praktyka jest wartym naśladowania przykładem wykorzystania nowych technologii do systematycznej rejestracji i analizy wszelkich informacji, które mogą zapobiec powstawianiu lub pomóc rozwiązać zaistniałe problemy organizacyjne.

Źródła

Wywiady MUS – Tokio 2012 r.

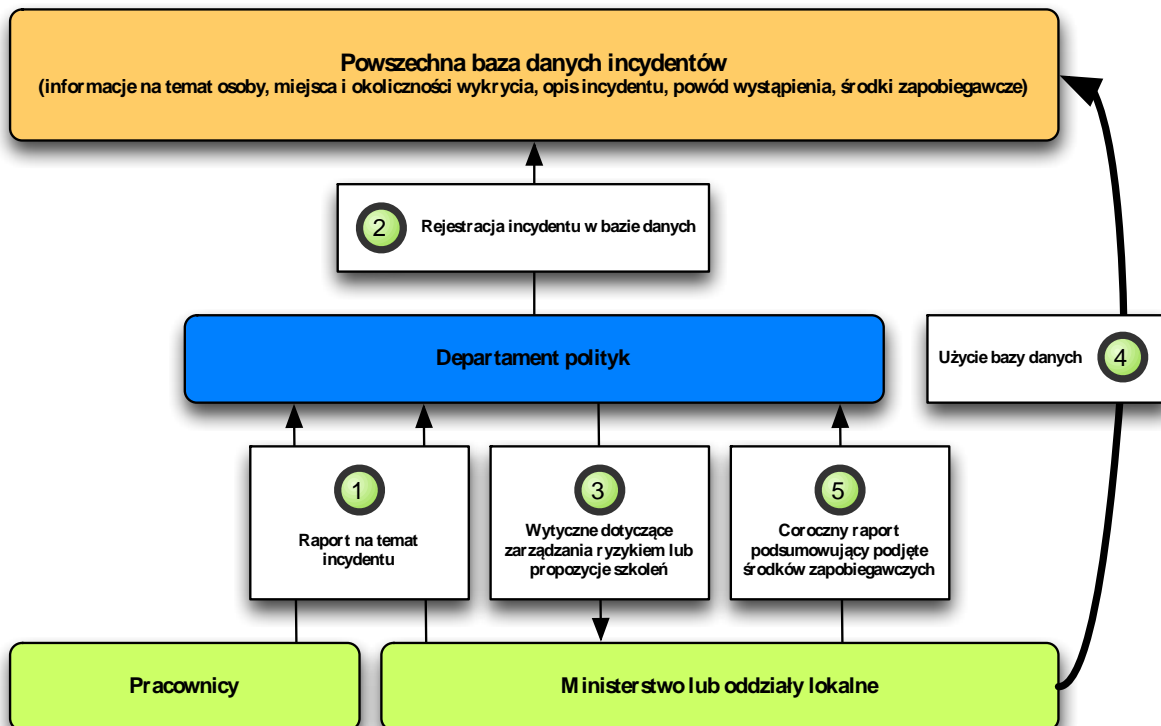
Załączniki

Rycina 1 Ilustracja prawa Heinricha

- Źródło: Hatamura, Y. (2005) *Shippai gaku no susume*. Tokyo: Koudansha.

Rycina 2 Ilustracja przepływu informacji w ramach praktyki

Źródło: Materiały Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Łowisk otrzymane podczas wywiadu MUS, Tokio 2012 r.

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak T. (2012) "Doświadczenia administracji japońskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

